האם יחזיר קפה „פילץ" המחודש את עטרת הבוהמה של 'מ'

המנדאט ליושנה? ✶ אבירי האוכל הואבסו בכמויות אדירות של מזון סיני

אכול ושתה כי מחר נחיה

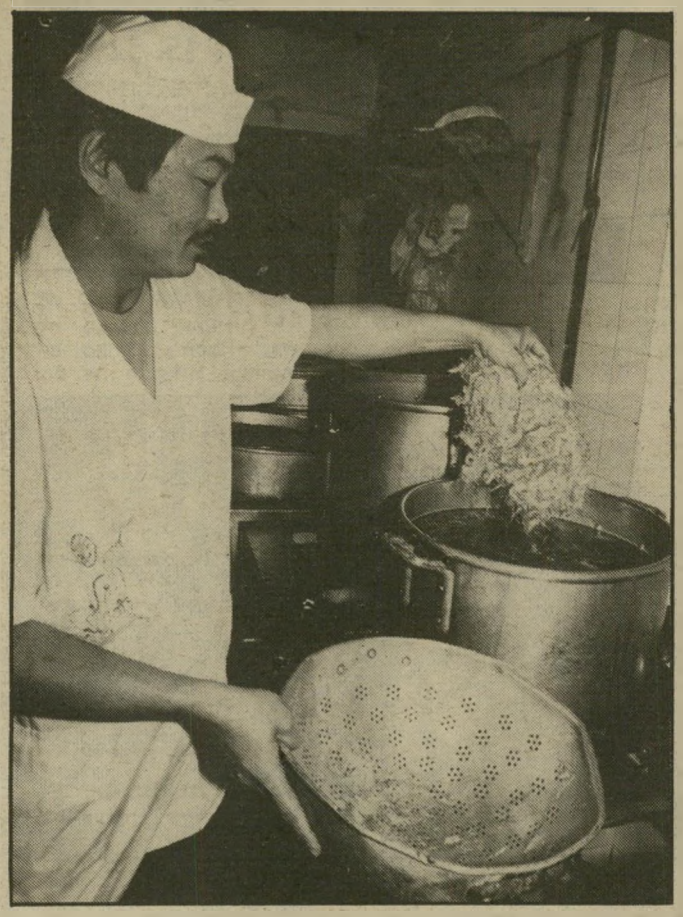

אטריות סיניות מעבירה לצלחתה איטריות בנוסח סיני. סאלי ובעלה, אשת השגריר האמריקאי, סאלי לואיס, סמואל לואיס, הם חברים במיסדר אבירי הגריל. האגודה הגסטרונומית מצרפת לשורותיה שגרירים, פוליטיקאים ואנשי אצולת־הממון ,המוסיפים ליוקרתה.

מרק כריש מתבשל מרק בשר־כריש. רוב הטבחים שבישלו את הארוחה היו תיילנדים. הטבח התיילנדי סומבום מכניס לסיר הגדול במיטבח המיסעדה גוש איטריות סיניות. בסיר

„אני נשבע, שלא אטמא ולא אחלל ותמיד אדאג לשפר ולשכלל את הבשר שעל השיפוד והגריל." קשה להתאפק ולא לחייך למשמע השבועה הזו, כשהיא נאמרת במלוא הרצינות, מפי איזה שר, ראש־עיריה, או שגריר, העומד בדחילו ורחימו, רכון־ראש כשחרב מונפת מעליו.

מניף החרב הוא אדם גוץ ועגל־גל, בעל סבר־פנים מחמיר, ש־שמו ז'אן ויני, הנשיא העולמי של מיסדר אבירי הגריל.

הטקס איננו אלא הענקת תואר אבירות של המיסדר החגיגי הזה, המיסדר הבין־לאומי של הזללנים. מולדת המיסדר — וכי אפשר אחרת? — היא צרפת, בירתם של כל אוהבי הטעם והחיך. חברי אגודת האוכלים טוענים, כי היא נוסדה בשנת 1248 בחצרו של המלך לואי הקדוש, חדלה להתקיים בשנת 1939 בגלל מלחמת העולם השנייה, אך התחדשה ב־1950.

15 דרגות של אבירות קיימות במיסדר: חמש לראשיו, חמש ל־בלתי־מיקצועיים וחמש למיסעדנים מיקצועיים. ניתן להבחין בין הדרגות בהתאם לצבעיו של הענק שאותו עונד כל אביר בגאווה.

האביר הממונה על איזור ישראל הוא מר מוריס בנין (ראה מיסגרת), אחד המומחים הגדולים ביותר באר־רץ בגינוני הלבנט. חברים בו, מלבד ממיסעדנים ידועי־שם, רבים מבין המי־ומי: שגרירים, שרים וראשי ערים. הכוונה, כמובן, לאותם אשר למדו כבר מכישלונו של שר ישראלי לשעבר שביקש — שומו שמיים! — כוס יין מהול בסודה („שפריץ") לארוחתו, או שתה — לא עלינו! — את המים ופלח הלימון, שנועדו לשטיפת־הידיים לאחר ששומנו במגע עם המזון.

המיפגש האחרון של אבירי הגריל הישראליים נערך במיסעדת הבמבוק המזמר בתל־אביב. היוזמים: מנהלי המיסעדה, אשר רצו להעניק באופן כזה מנה הגונה של זו: הסינים, כידוע, מערבבים בשר ודגים יחדיו, דבר שאינו מקובל על אותם שנשבעו לשמור אמונים על טוהר הבשר. למרות שלא עלה בקנה אחד עם השבועה הקדמונית, היה התפריט מגוון ועשיר: מרק בשר כריש, אר־בעה מינים של מתאבנים, שני מינים של מנות ביניים (סרטן מ־מולא ונתח פילה טבול ברוטב יין סיני) חמש מנות עקריות, שלוש מיני תוספות, סלט פירות, תה סיני ושני מיני יין.

כשהשוויתי את הטקס המפואר לארוחות שאכלתי כבר בבאמבוק המזמר — אמנם בעלות מנות מעטות יותר אבל עם יחס אישי — החלטתי שעדיפה האיכות על הכמות. אבל הרי אי־אפשר להשביע רצון כולם, נכון?

„אני בדוי!"

נשיא המיסדר של אבירי הגריל בארץ הוא מוריס בנין, יליד ירושלים. בנין עונד לצווארו את שרשרת המיסדר שקיבל אחרי שזכה בתואר האבירות של המיסדר.

„אני ני כמו הבדוי: אוהב לנדוד," אומר על עצמו **מוריס בנין**, אחד מדולי עשרי ישראל, הנושא את התואר החגיגי „נשיא מיסדר אבירי הגריל בישראל." במישרדו המרווח באחד הבנינים שבבעלותו, שזכו בכינוי „בתי־השוקולדה", הוא ישב בקומה השלישית מאחרי שולחן מישרדו כנסיך לכל דבר. כל הופעתו אומרת הדרת כבוד ואצילות. דיבורו שקט וסימפאטי. למרות שנולד בירושלים להורים שבאו מבומביי, הוא ממעט לדבר עברית ומעדיף לשוחח באנגלית או בצרפתית. „אני לא מדבר עברית, כי אני בעצם לא נמצא בישראל הרבה," אומר האביר. „אני נוסע בכל רחבי־העולם. ה־מישרד הראשי שלי הוא בלונדון. יש לי מישרדים בפאריס ובארצות רבות בעולם. רוב ידידי מדברים שפות זרות, כך שהם מבינים אותי היטב."

מוריס בנין שומר בקנאות על חייו הפרטיים. הרחק־הרחק מאד מאור־הזרקורים ומהעיתונות. הוא מסרב לדבר על מישפחתו או על עסקיו. בנין ידוע כאדם עשיר מאוד, בעל נכסים רבים הכוללים אדמות, מיגרשים, בתים.

בנין מוכן להודות, כי הוא מעורב בעיסקי ספנות וכי הוא בעל בתים ומיגרשים שאותם הוא משכיר לציבור הרחב.

בנוסף לרשת עסקיו, בנין הוא שותף בבנק דיסקונט. אברהם חסידוף, קבלן ירושלמי שבנה את שכונת גאולה המפורסמת בירושלים והקים את הסניף הירושלמי של בנק דיסקונט ב־1943, הוא שהביא את בנין לשותפות עם הבנק.

כיצד הגיע מוריס בנין להיות ראש לאבירי הבשר הצלוי? הוא מספר: „זה 14 שנים שאני מכהן כנשיא. אני אוהב אוכל טוב ומבין בזה. חברים בפאריס, שהם חברים באגודה השנד דה לה־רוטסייה, המליצו עליי. אחרי שהכירו אותי, את טעמי ואת הערכתי לאוכל, ביקשו שאצטרף אליהם כחבר, ואחר כך המליצו עליי להבחר כנשיא מסדר אבירי הגריל.

„בפאריס נמצא המישרד הראשי של האגודה. החברים בה זוכים ביחס מיוחד בכל המיסעדות ובתי־מלון ברחבי־העולם. חבר שלנו צריך להציג תעודה המתחדשת בכל שנה וזוכה במחירים מיוחדים.

„רצינו לעשות ארוחות רבות בארץ, והפסקנו בגלל מילחמת־לבנון. עכשיו, כשנרגעו מעט הרוחות, החלטנו לחדש אותן."

בנין גאל את הסניף הישראלי של האגודה משורה של אי־סדרים שנתגלו בה, והשתלט עליה.